

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/108/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324202419
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2324202419.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobkyne: Mgr. Alena Gregorová, so sídlom kancelárie Horná 54, Banská Bystrica, správkyňa úpadcu: PBPT Holding, a.s., so sídlom Dolné Rudiny 2, Žilina, IČO: 45 260 702, zastúpenej splnomocnencom: CEE Attorneys Lišiak Martinák s. r. o., so sídlom Štefánikova 41, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 989 014, proti žalovanému: SKH plastic, spol. s r.o., so sídlom Matúškovo 913, IČO: 45 284 954, zastúpenému splnomocnencom: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Apollo Business Center II, blok A, Prievozská 4, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 003 848, o odporovacej žalobe, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 1. júla 2024 č. k. 35C/80/2024-120, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby nenakladal s

- bytom č. XX nachádzajúcim sa na 5. poschodí, vo vchode č. XX, A. B. C. D. XX E. F., v bytovom dome so súp. č. XXX postavenom na pozemkoch parciel reg. KN „C“ parc. č. 1694/1 a parc. č. 1694/2, nachádzajúcim sa v katastrálnom území F., obec: F., okres: Galanta, evidovanému na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve o veľkosti 425/10000;
- nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území G., obec: G., okres: Galanta, evidovanými na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, a to pozemky: parc. reg. KN „C“ parc. č. 2265/1 o výmere 472 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 2265/2 o výmere 327 m², druh pozemku: záhrada, parc. reg. KN „C“ parc. č. 2265/4 o výmere 117 m², druh pozemku: zastavaná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 2265/5 o výmere 24 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 2265/6 o výmere 73 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavby: rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parc. reg. KN „C“ parc. č. 2265/4, hospodárska budova so súp. č. XXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 2265/6;
- nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území G., obec: G., okres: Galanta, evidovanými na liste vlastníctva č. XXX vedenom Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor, a to pozemky: parc. reg. KN „C“ parc. č. 2050/4 o výmere 682 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 2050/6 o výmere 917 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 2050/26 o výmere 18 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 2050/36 o výmere 7039 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavby: administratívna budova a ubytovňa so súp. č. XXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 2050/4, hangárový sklad so súp. č. XXXX, postavený na parc. reg. KN „C“ parc. č. 2050/6, garáž so súp. č. XXXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 2050/26;

- nehnuteľnosťami nachádzajúcim sa v katastrálnom území G., obec: A., okres: Nitra, evidovanými na liste vlastníctva č. XXXX (pôvodne list vlastníctva č. XXXX) vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, a to pozemky: parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/84 o výmere 24 454 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/138 o výmere 1 273 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/139 o výmere 1 190 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/140 o výmere 5 882 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/142 o výmere 1 205 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/143 o výmere 7 959 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/144 o výmere 1 543 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/145 o výmere 91 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/146 o výmere 40 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/147 o výmere 16 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/148 o výmere 176 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/149 o výmere 130 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/150 o výmere 17 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/151 o výmere 72 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/152 o výmere 130 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/153 o výmere 81 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/154 o výmere 273 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/171 o výmere 122 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/172 o výmere 207 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/177 o výmere 5 305 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/178 o výmere 36 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/179 o výmere 221 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/241 o výmere 2 620 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/243 o výmere 178 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/545 o výmere 29 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/546 o výmere 116 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/547 o výmere 328 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/549 o výmere 59 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/550 o výmere 24 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/551 o výmere 1 206 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/552 o výmere 511 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/553 o výmere 522 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/554 o výmere 1.098 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/555 o výmere 11 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/556 o výmere 1 205 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/557 o výmere 37 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/558 o výmere 206 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/559 o výmere 171 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/560 o výmere 99 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/561 o výmere 357 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/562 o výmere 9 092 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/563 o výmere 4 426 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/564 o výmere 3 022 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/565 o výmere 233 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/566 o výmere 317 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/567 o výmere 297 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/568 o výmere 32 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/569 o výmere 54 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/575 o výmere 37 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/576 o výmere 138 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/618 o výmere 617 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/619 o výmere 4 029 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/620 o výmere 822 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/621 o výmere 3 427 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/622 o výmere 7 089 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/624 o výmere 489 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavby: hala lisovňa so súp. č. XXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/143, hala lisovňa so súp. č. XXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/142, vrátnica so súp. č. XXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/147, požiarňa nádrž so súp. č. XXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/145, expedičný sklad so súp. č. XXX, postavený na parc. reg. KN

„C“ parc. č. 1055/144, hala-sklad 1 so súp. č. XXXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/563, hala-sklad 2 so súp. č. XXXX, postavená na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/562, plachtový sklad 1 so súp. č. XXXX, postavený na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/556, plachtový sklad 2 so súp. č. XXXX, postavený na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/551, provizórny sklad hot. výrobkov-II. etapa bez súp. č., postavený na parc. reg. KN „C“ parc. č. 1055/241;

- bytom č. X nachádzajúcim sa na 1. poschodí vo vchode A na H. B. D. XXX E. I. J., v bytovom dome so súp. č. XXXX postavenom na pozemkoch parcel reg. KN „C“ parc. č. 180/329, parc. č. 180/793 a parc. č. 180/794, nachádzajúcim sa v katastrálnom území K., obec: I. J., okres: Senec, evidovanému na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Senec, katastrálny odbor, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 10196/97709;

- spoluvlastníckym podielom o veľkosti 10196/1204586 k pozemkom nachádzajúcim sa v katastrálnom území K., obec: I. J., okres: Senec evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Senec, katastrálny odbor, a to pozemky: parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/317 o výmere 2 869 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/494 o výmere 899 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/495 o výmere 1 970 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/496 o výmere 1 875 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/582 o výmere 22 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/607 o výmere 21 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/638 o výmere 22 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/688 o výmere 14 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; parc. reg. KN „C“ parc. č. 180/787 o výmere 16 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, a aby sa zdržal prevodu vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, zriadenia záložného práva k nim a ich zaťaženia inými právami tretích osôb.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. c/, § 328 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 42a ods. 1, 4 písm. c/, d/, § 42b ods. 2, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“).

3. Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 25.6.2024 domáha, aby súd určil, že kúpne zmluvy, ktorými bolo prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným v ods. 1 tohto uznesenia, zo spoločnosti JASPLASTIK-SK spol. s r.o., Matúškovo 913, IČO: 36 242 578, na žalovaného, ako kupujúceho, na základe ktorých bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor v konaní vedenom pod V 1448/2024, Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor v konaní vedenom pod V 2461/24 a Okresným úradom Senec, katastrálny odbor v konaní vedenom pod V 2521/2024, sú voči žalobkyni neúčinné. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 6.11.2014 č.k. 1K 28/2014-67 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu PBPT Holding, a.s., IČO: 45 260 702 (ďalej len úpadca). Uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené dňa 12.11.2014 v Obchodnom vestníku č. 217/2014. Dňa 31.10.2012 uzavrel úpadca, ako kupujúci, so spoločnosťou JASPLASTIK-SK spol. s r. o., IČO: 36 242 578 (ďalej len „dlžník“), ako predávajúcim, rámcovú zmluvu o obchodovaní so zašiovacími derivátmi na elektrinu č. JP/01/2012/DER-RZ. V zmysle čl. III ods. 1 Rámcovej zmluvy mali byť plány dodávky dohodnuté jednotlivito v individuálnych kontraktach. Na základe tohto ustanovenia Rámcovej zmluvy uzavreli kontrahenti: dňa 1.11.2012 Individuálny kontrakt č. 001/08/JP/2012, ktorého predmetom mala byť dodávka 2013 s dojednaným dátumom začiatku k 1.1.2013, dátumom ukončenia k 31.12.2013, s výkonom 50 MW a množstvom 438.000 MWh pri cene 53,80 EUR/MWh (t.j. v celkovej cene 23.564.400 eur); dňa 30.9.2013 Individuálny kontrakt č. 002/10/JP/2013, ktorého predmetom mala byť dodávka 2014 s dojednaným dátumom začiatku k 1.1.2014, dátumom ukončenia k 31.12.2014, s výkonom 70 MW a množstvom 613.200 MWh pri cene 38,15 EUR/MWh (t.j. v celkovej cene 23.393.580 eur). Úpadca na základe jednotlivých faktúr uhradil dlžníkovi sumu vo výške 45.352.196,01 eura. Na druhej strane dlžník nedodal zmluvné plnenie, na ktoré sa zaviazal, t.j. inkasoval platby bez reálneho protiplnenia. Preto správkynia úpadcu v zmysle § 45 ods. 1 ZKR písomne odstúpila od oboch individuálnych kontraktov (dlžník si odstúpenia prevzal dňa 24.3.2016). Zároveň vyzvala dlžníka na vrátenie inkasovaných úhrad, čo však odmietol. Z tohto dôvodu bola žalobkyňa nútená uplatniť peňažný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v súdnom konaní. Okresný súd Galanta rozsudkom z 27.1.2020 č.k. 35C/199/2016-890 uložil dlžníkovi povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 45.352.196,01 eura s úrokom z omeškania vo výške 8 % p.a. od 2.4.2016 do zaplatenia (I. výrok) a

priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok). V bezprostrednej časovej súvislosti s rozsudkom (keď už bolo pravdepodobné, že súd žalobe vyhovie) začal dlžník realizovať úkony smerujúce k zhoršeniu vymožiteľnosti uplatnenej pohľadávky žalobkyne, a to: kúpnu zmluvou zo dňa 14.11.2019 medzi dlžníkom a žalovaným (ktorý je personálne prepojený s dlžníkom cez osoby spoločníkov a konateľov) došlo k prevodu vlastníckeho práva k rozsiahlemu nehnuteľnému majetku - priemyselnému areálu (pozemkom o celkovej výmere 57.541 m² a na nich umiestneným stavbám), nachádzajúcemu sa v kat. úz. I. L., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX; valné zhromaždenie dlžníka na zasadnutí dňa 22.1.2020 rozhodlo, že celý nevyplatený podiel na zisku za rok 2018 a predchádzajúce (prevyšujúci 23 mil. eur) vyplatí spoločnosť výlučne jej majoritnému spoločníkovi - maďarskej spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK kft, reg.: 16-09-000656, a to najneskôr do 31.3.2024. Pre prípad, že by k danému dňu finančná situácia dlžníka ohrozovala výplatu podielu, sa valné zhromaždenie zároveň uznieslo, že do 30 dní po splatnosti záväzku uzavrie dlžník so svojim majoritným spoločníkom záložnú zmluvu, ktorou v jeho prospech zriadi záložné právo k nehnuteľnému majetku. Dlžník však takúto záložnú zmluvu uzavrel už dňa 10.2.2020, teda viac ako 4 roky pred splatnosťou záväzku. Na základe tejto zmluvy bolo v prospech majoritného spoločníka zriadené záložné právo ku všetkým nehnuteľnostiam vo vlastníctve dlžníka; na základe rozhodnutia valného zhromaždenia dlžníka z 10.2.2020 došlo bez akéhokoľvek ozrejmeneia k rapidnému zníženiu jeho základného imania z pôvodnej výšky 8.079.401 eur na výšku 200.000 eur (zníženie o bezmála 98 %). V reakcii na tieto kroky sa žalobkyňa domáhala nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, t.j. zriadenia záložného práva na celom známom nehnuteľnom majetku dlžníka, teda v rovnakom rozsahu v akom bolo zriadené záložné právo v prospech spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK kft. Okresný súd Galanta uznesením zo 6.4.2020 č.k. 35C/199/2016-956 návrhu vyhovel a na zabezpečenie pohľadávky uplatnenej v tomto súdnom konaní (45.352.196,01 eura s prísl.) nariadil zabezpečovacie opatrenie v celom požadovanom rozsahu. Uznesením z 21.10.2020 č.k. 25Co/63/2020-1206 odvolací súd potvrdil prvoinštančné rozhodnutie, v dôsledku čoho bolo záložné právo zapísané na príslušných listoch vlastníctva ako v poradí druhé po spornom záložnom práve spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK kft. Po zrušení pôvodného rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 35C/199/2016-890 (uznesenie Krajského súdu v Trnave z 30.11.2021 č.k. 25Co/62/2020-1310) rozsudkom z 12.10.2022 č.k. 35C/199/2016-1423 súd znova uložil dlžníkovi povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 45.352.196,01 eura s úrokom z omeškania vo výške 8 % p.a. od 2.4.2016 do zaplatenia. Žalobkyňa tak aktuálne disponuje voči dlžníkovi neprávoplatne judikovaným nárokom (vo veci prebieha odvolacie konanie). Takmer okamžite po obdržaní druhého vyhovujúceho rozsudku dlžník, v zjavnej obave o prípadný postih majetku v exekúcií (osobitne po nariadení zabezpečovacieho opatrenia v prospech žalobcu), previedol všetok svoj nehnuteľný majetok na priamo prepojené osoby. Tieto dubiózne prevody sa snažil „kamuflovať“ výkonom záložného práva jeho majoritného spoločníka JÁSZ-PLASZTIK kft., ktorý bol však realizovaný unáhle a netransparentne. Pri výkone záložného práva boli priamym predajom do vlastníctva žalovaného prevedené nehnuteľnosti špecifikované vyššie, a to na základe kúpnej zmluvy z 12.4.2024 a na základe kúpnej zmluvy z 23.4.2024 v znení jej dodatku č. 1 z 20.5.2024. Na účely odporovateľnosti právneho úkonu žalobkyňa disponuje voči dlžníkovi vymáhateľnou pohľadávkou, čo potvrdzuje aj záväzný právny názor veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, publikovaný pod R 2/2022. Zároveň sa žalobkyňa v dôsledku namietaných prevodov vlastníctva nemôže úspešne domáhať uspokojenia tejto pohľadávky z toho, čo odporovateľnými právnymi úkonmi ušlo z majetku dlžníka. Dlžník a žalovaný sú majetkovo a personálne prepojené subjekty. Spoločníkmi žalovaného sú o.i. M. G. G. a M. N. C. (obaja s obchodným podielom vo výške 30 %), ktorí sú zároveň aj spoločníkmi dlžníka (obaja s obchodným podielom vo výške 25 %). Tretím spoločníkom žalovaného je J. K. L., ktorý je konateľom záložného veriteľa JÁSZ-PLASZTIK kft. Tieto osoby zároveň v oboch obchodných spoločnostiach pôsobia ako konatelia. Vzhľadom na dané skutočnosti sa úmysel dlžníka ukrátiť žalobcu a vedomosť žalovaného o tejto skutočnosti v zmysle § 42a ods. 3 OZ ex lege prezumujú. Nie je dôvod pochybovať o tom, že účastníci odporovaných právnych úkonov chceli doceliť špekulatívnu zmenu právneho stavu, ktorá znemožňuje žalobcovi uspokojiť jeho vymáhateľnú pohľadávku. Dubióznej povahy prevodov nasvedčuje okrem iného aj spôsob, akým k nim došlo: žalovaný nadobudol nehnuteľnosti v rámci výkonu prednostného záložného práva spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK kft, ktorý sa realizoval formou priameho predaja (teda najrýchlejšie a najmenej transparentne). V dôsledku toho došlo k výmazu záložného práva zriadeného v prospech žalobkyne na základe rozhodnutí súdov (§ 151ma ods. 3 OZ). Tým sa dostal majetok dlžníka, ku ktorému mala žalobkyňa zriadené sudcovské záložné právo, mimo sféry právneho dosahu žalobkyne. Dlžník sa zaviazal vyplatíť svojmu majoritnému spoločníkovi podiel na zisku (zabezpečenú pohľadávku) najneskôr do 31.3.2024. Keďže túto povinnosť porušil (dlh neuhradil včas), záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva. Začatie výkonu záložného práva oznámil záložný veriteľ dlžníkovi listom z 10.4.2024,

t.j. iba 2 dni pred uzavretím kúpnej zmluvy registrovanej pod V 1448/2024 a V 2461/24 a 13 dní pred uzavretím kúpnej zmluvy registrovanej pod V 2521/2024. Aby nedošlo k priamemu porušeniu zákona (§ 151m ods. 1 OZ), ktoré by spôsobovalo neplatnosť prevodu, uzavrel záložný veriteľ a dlžník (spriaznené osoby) dňa 10.4.2024 (t.j. v deň vyhotovenia listu o oznámení začatia výkonu záložného práva) v intenciách § 151m ods. 2 OZ dohodu, v zmysle ktorej mohol záložný veriteľ vykonať záložné právo aj pred uplynutím ochrannej 30 dňovej lehoty. Pri oboch kúpnych zmluvách žiadal navrhovateľ o tzv. zrýchlený vklad; žalovaný (ako kupujúci) sa zaviazal, že uhradí kúpnu cenu v celkovej výške 19.308.008 eur do 30 dní od podpisu kúpnych zmlúv. Z jeho účtovných závierok pritom vyplýva, že na bankových účtoch v ostatných šiestich rokoch drží v priemere cca. 200.000 eur (1 % z dojednanej kúpnej ceny). Je tak prakticky vylúčené, aby bol schopný reálne uhradiť tak vysokú kúpnu cenu z vlastných zdrojov a včas. Skôr sa javí, že k jej zaplateniu nedošlo a medzi prepojenými osobami išlo de facto o špekulatívne darovanie. Speňaženie majetku nikdy nesledovalo legitímny cieľ. Do výkonu záložného práva boli zapojené výlučne osobne a majetkovo prepojené subjekty (záložca - záložný veriteľ - kupujúci), ktoré v rámci svojej „skupiny“ koordinovane previedli majetok s evidentným zámerom poškodiť žalobkyňu. Ak malo byť účelom výkonu záložného práva uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa, je predaj nehnuteľností v rámci vlastnej obchodnej skupiny (teda prakticky sebe samému) ekonomicky iracionálny. Žalobkyňa zdôraznila skutkové okolnosti tejto veci, a to uzavretie záložnej zmluvy pred splatnosťou nároku spoločnosti JÁSZ-PLASZTIK kft (t.j. v rozpore s rozhodnutím valného zhromaždenia dlžníka), dohoda záložného veriteľa a dlžníka o možnosti vykonať záložné právo pred uplynutím 30-dňovej lehoty, voľba najmenej transparentného (avšak rýchleho) spôsobu výkonu záložného práva, prevod majetku na spriaznenú osobu (v rámci vlastnej skupiny) a podanie návrhov na zrýchlený vklad, ktoré jednoznačne svedčia o evidentnom záujme zúčastnených subjektov dosiahnuť expresnú zmenu právneho stavu, a to aj za cenu porušenia zákona.

4. Súčasne so žalobou žalobkyňa podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd uložil žalovanému, aby nenakladal s nehnuteľnosťami špecifikovanými vyššie a aby sa zdržal prevodu vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, zriadenia záložného práva k nim a ich zaťaženia inými právami tretích osôb. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovaný bude po tom, ako sa dozvie o podaní tejto žaloby, motivovaný previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na ďalšiu osobu. Úspešnosťou takéhoto prevodu bude popretá podstata a zmarený zmysel a význam inštitútu odporovateľnosti právnych úkonov, ktorým je ochrana veriteľa a predchádzanie účelovému znižovaniu hodnoty majetku dlžníka. Bez nariadenia neodkladného opatrenia by sa mohlo právne postavenie žalobcu zhoršiť do takej miery, že sa mu už neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu v tomto konaní. Potreba bezodkladne upraviť pomery je o to naliehavšia, že v prípade žalovaného ide o „blízku osobu“ dlžníka. Okolnosti prejednávanej veci indikujú, že k napádanému právnomu úkonu došlo s jediným úmyslom, a to zabrániť žalobcovi uspokojiť sa z tohto majetku v prípadnej exekúcii vedenej na dlžníka. Ďalšie nakladanie s nehnuteľnosťami preto nemožno v blízkej budúcnosti vylúčiť. Bez nariadenia neodkladného opatrenia by mohla žalobcovi vzniknúť ujma značná, závažná a dokonca neodstrániteľná. Potreba bezodkladne upraviť pomery je v týchto prípadoch osvedčená už existenciou samotného sporu. Nariadením neodkladného opatrenia nedôjde, s poukazom na predmet civilného sporového konania a hroziaci zásah do majetkových práv žalobkyne, k neprimeranému obmedzeniu vlastníckeho práva žalovaného. Požadované neodkladné opatrenie obmedzuje žalovaného výlučne v transakčnej dispozícii s nehnuteľným majetkom, v záujme nevyhnutného zachovania súčasného právneho stavu, a nezasahuje do jeho práva tento majetok nerušene užívať. Pokiaľ v úmysle žalovaného nie je nehnuteľnosti scudzit' (tretej osobe) alebo zaťažiť, tak neodkladné opatrenie bude vo vzťahu k nemu bez zásadného právneho významu. Stav, kedy by bola žalobkyňa vystavená riziku ničím neobmedzenej zmluvnej voľnosti žalovaného počas iniciovaného odporovacieho konania, považuje žalobkyňa za neprípustný.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia prichádza do úvahy len vtedy, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Po oboznámení sa s návrhom a žalobcom predloženými listinami dospel k záveru, že v danej veci nebola splnená jedna zo základných zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uvedených v § 343 ods. 1 CSP, a to, že zriadenie záložného práva by sa týkalo vecí vo vlastníctve dlžníka. V návrhu označené nehnuteľné veci sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktorý nie je vo vzťahu k žalobkyňi v pozícii dlžníka, a preto je nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vylúčené. Vo veci samej sa totiž žalobkyňa domáha určenia neúčinnosti voči nej kúpnych zmlúv uzavretých medzi predávajúcim JASPLASTIK-SK spol. s r.o., IČO: 36 242 578 a kupujúcim - žalovaným, ktorý nárok žalobkyňa

odôvodňuje tým, že má vymáhateľnú pohľadávku voči spoločnosti JASPLASTIK-SK spol. s r.o., ktorá doposiaľ nebola uhradená. Bez vykonania riadneho dokazovania by bolo predčasné tvrdiť, že nárok žalobkyne uplatňovaný žalobou vo veci samej o určenie neúčinnosti právnych úkonov, je očividne vylúčený. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, či je žaloba dôvodná, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Pokiaľ ide o jeden z predpokladov pre úspešnosť odporovacej žaloby, a to, že aby pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi bola vymáhateľná, žalobkyňa osvedčila, že na Okresnom súde Galanta si v konaní vedenom pod sp. zn. 35C/199/2016 uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 45.352.196,01 eura s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne z dlžnej sumy od 2.4.2016 do zaplatenia, pričom tento bol súdom prvej inštancie priznaný a v súčasnosti prebieha odvolacie konanie. Ako vyplýva zo žalobkyňou citovaného záväzného právneho názoru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 2/2022, „vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní.“ Vymáhateľnosť tak predstavuje žalovateľnosť pohľadávky, t. j. že pohľadávka veriteľa dospela do takého štádia, že veriteľ si jej zaplatenie môže nárokovať žalobou podanou na súde, čo je aj daný prípad. Žalobkyňa tak v konaní osvedčila prvú zo zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to danosť jej právneho záujmu.

6. Pokiaľ ide o osvedčenie existencie obavy, že prípadná exekúcia bude ohrozená, súd prvej inštancie uviedol, že vo veci samej sa žalobkyňa domáha určenia neúčinnosti právnych úkonov. V prípade úspechu jeho žaloby, by boli odporovateľné právne úkony (kúpne zmluvy) voči veriteľovi (žalobkyňi) relatívne neúčinné, na základe čoho by sa žalobkyňa ako veriteľ mohla domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu sporného právneho úkonu (z predmetných nehnuteľností). Právoplatný rozsudok v odporovacom konaní sa totiž vzťahuje na konkrétny exekvovateľný majetok, a nie na osobu žalovaného (§ 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorý sa nestáva povinným v exekúcii, ale právne účinky úspešného odporu sa prejavujú voči žalovanému v tom zmysle, že v rámci exekučného konania proti dlžníkovi, je povinný strpieť vedenie exekúcie (speňaženie) na predmet plnenia z odporovaného právneho úkonu. Veriteľ teda môže viesť proti povinnému dlžníkovi exekúciu za rovnakých podmienok, ako keby k spornému prevodu nedošlo, iba s tým rozdielom, že exekúciou postihnutý majetok patrí osobe, ktorá mala z odporovaného úkonu prospech a ktorá je povinná takúto exekúciu strpieť (žalovaný). Prípadná exekúcia, by však mohla byť ohrozená, ak by žalovaný ešte pred právoplatným skončením konania o neúčinnosť právneho úkonu previedol sporné nehnuteľnosti na tretiu osobu. V takom prípade by uspokojenie pohľadávky exekúciou predmetných nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku vydaného v tomto konaní nebolo možné. S prihliadnutím na ďalšie kroky dlžníka osvedčené listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou, a to prevod vlastníckeho práva k rozsiahlemu nehnuteľnému majetku - priemyselnému areálu v k.ú. L. kúpnu zmluvou zo 14.11.2019, zriadenie a výkon záložného práva majoritného spoločníka dlžníka na zabezpečenie vyplatenia podielu na zisku prevyšujúceho 23 mil. eur, rapídne zníženie základného imania z pôvodnej výšky 8.079.401 eur na 200.000 eur, je zrejmé, že dlžník podniká kroky smerujúce k znemožneniu vymožitelnosti pohľadávky žalobkyne vo výške presahujúcej 45 mil. eur. Vzhľadom na uvedené je žiaduce, aby vo vlastníckych vzťahoch k sporným nehnuteľnostiam nenastali zmeny. V opačnom prípade by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený, pokiaľ by medzičasom nehnuteľnosť bola prevedená a jej vlastníctvo by svedčalo v prospech iného.

7. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalobkyňa dostatočne osvedčila rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, hodnoverne osvedčila dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zároveň mal za to, že nariadením neodkladného opatrenia nevznikne neprímeraná ujma na strane žalovaného, ktorý nebude žiadnym spôsobom obmedzený v bežnom užívaní nehnuteľností, ani neprímeraná výhoda na strane žalobkyne, a preto návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

8. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zmenu tak, že odvolací súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP. Namietal záver súdu prvej inštancie s poukazom na R 2/2022, že žalobkyňa má voči dlžníkovi spol. JASPLASTIK-SK spol. s r.o. vymáhateľnú pohľadávku, ktorá doposiaľ nebola uhradená. Uviedol, že Najvyšší súd SR v rámci svojej rozhodovacej praxe za posledné roky niekoľkokrát konštatoval, že pod vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods. 1 OZ treba rozumieť takú pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu, teda že za vymáhateľnú pohľadávku sa nepokladá pohľadávka „žalovateľná“, resp. „zročná“, ale pohľadávka priznaná autoritatívnym rozhodnutím. Poukázal tiež na uznesenie Ústavného súdu SR

z 1.7.2015, sp. zn. PL. ÚS. 39/2015, v ktorom sa ústavný súd zaoberal výkladom pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ v zmysle ust. § 42a OZ, a to najmä výkladom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR publikovanom pod č. R 44/2001 a považoval za ústavne konformný práve taký výklad, v zmysle ktorého sa vymáhateľnou pohľadávkou chápe pohľadávka vykonateľná, resp. priznaná autoritatívnym rozhodnutím. Hoci sa právny názor veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, publikovaný pod R 2/2022 značne líši od dovtedajšej pomerne ustálenej rozhodovacej praxe, žalovaný mal za to, že nemožno pristupovať automaticky ku každému údajnému nároku ako vymáhateľnej pohľadávke v zmysle ust. § 42a OZ a je potrebné prihliadať aj na stanovisko Ústavného súdu SR. V tomto prípade, hoci žalobkyňa poukázala na vedený súdny spor o vydanie bezdôvodného obohatenia, tak jej úspešnosť v predmetnom spore nemožno predvídať a existuje veľké riziko jej neúspechu. Nemožno preto bez ďalšieho prijať záver o tom, že žalobkyňa má voči spol. JASPLASTIK-SK spol. s r.o. pohľadávku, ktorú možno úspešne vymáhať.

9. Žalovaný dal tiež do pozornosti, že vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa je len jednou zo základných podmienok odporovateľnosti právneho úkonu v zmysle ust. § 42a OZ. Nebolo mu preto zrejme, z akého dôvodu súd prvej inštancie na základe údajného splnenia tejto jednej podmienky konštatoval, že žalobkyňa tým osvedčila danosť jej právneho záujmu. Mal za to, že rovnako dôležité je aj predbežné posúdenie splnenia aj ďalších základných podmienok ako napr. existencie právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa, či ukrátenie veriteľa a taktiež úmysel ukrátiť veriteľa. Napriek tomu sa súd prvej inštancie splnením týchto podmienok vôbec nezaoberal a obmedzil sa výlučne na posudzovanie splnenia podmienky existencie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa.

10. Žalobkyňa podľa žalovaného neosvedčila, že by napádaný právny úkon mohol mať reálny vplyv na uspokojenie žalobkyne ako údajného veriteľa. Zo strany žalovaného nešlo o úmysel ukrátiť veriteľa, ale naopak, žalovaný nadobudol nehnuteľnosti v rámci výkonu záložného práva za splnenia všetkých zákonných aj zmluvných podmienok, pričom bol uspokojený iný veriteľ spoločnosti JASPLASTIK-SK spol. s r.o., ktorého záložné právo bolo v poradí prvé (JÁSZ-PLASZTIK kft.) a nebolo nikdy žiadnym spôsobom spochybnené. Napádaným právnym úkonom v súlade so zákonom bol uspokojený veriteľ v 1. rade, ktorého záložné právo je nesporné, preto nemôže ísť o právny úkon ukracujúci veriteľa. Nedošlo tak ani k naplneniu podmienky existencie právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa. Na základe zmluvy o zriadení záložného práva z 10.2.2020 došlo k zriadeniu záložného práva v prospech spol. JÁSZ-PLASZTIK kft. k nehnuteľnostiam vo vlastníctve spol. JASPLASTIK-SK spol. s r.o., pričom toto záložné právo bolo zapísané na príslušných listoch vlastníctva ako v poradí prvé. Nemožno preto súhlasiť s názorom žalobkyne, že išlo o sporné záložné právo spol. JÁSZ-PLASZTIK kft., pretože ani samotná žalobkyňa zriadenie tohto záložného práva nerozporovala. Samotným výkonom záložného práva bol zrealizovaný v súlade so zákonom a žalovaný odmietol tvrdenia žalobkyne, že išlo o údajné „kamuflovanie“ výkonom záložného práva. K námietke žalobkyne, že k výkonu záložného práva došlo prostredníctvom priameho predaja, žalovaný uviedol, že ide o bežný spôsob výkonu záložného práva, ktorý bol v súlade so zmluvou o zriadení záložného práva a príslušnými právnymi predpismi. K tvrdeniu žalobkyne, že je prakticky vylúčené, aby bol žalovaný schopný reálne uhradiť tak vysokú kúpnu cenu z vlastných zdrojov a včas, a že ide de facto o špekulatívne darovanie, žalovaný za účelom vyvrátenia týchto tvrdení uviedol, že predkladá potvrdenie o úhrade kúpnej ceny (žiadne potvrdenie o úhrade kúpnej ceny však k odvolaniu priložené nebolo – pozn. odvolacieho súdu).

11. Žalovaný súčasne odmietol tvrdenia o tom, že malo dochádzať zo strany spol. JASPLASTIK-SK spol. s r.o. (dlžníka) ku krokom smerujúcim k zhoršeniu vymožiteľnosti uplatnenej pohľadávky žalobkyne. Kúpna zmluva zo dňa 14.11.2019 nebola nikdy rozporovaná a žalobkyňa predmetný právny úkon neodporovala. Zároveň žalovaný na základe tejto kúpnej zmluvy riadne zaplatil dlžníkovi kúpnu cenu, takže nie je zrejme, akým spôsobom sa mal majetok dlžníka ponížiť. Rovnako sa žalobkyňa nedomáhala určenia neplatnosti, resp. neúčinnosti ani zmluvy o zriadení záložného práva. V súvislosti so znížením základného imania žalovaný uviedol, že toto bolo zrealizované zo strany dlžníka v súlade so zákonom a v období pandémie COVID-19, kedy bola ekonomická situácia nielen dlžníka vystavená viacerým výzvam a nesúvisí s údajným ukraľovaním pohľadávky žalobkyne. Na základe uvedeného považoval žalovaný tvrdenia žalobkyne o krokoch smerujúcich k zhoršeniu vymožiteľnosti za účelové. Pokiaľ žalobkyňa považuje/považovala tieto právne úkony za sporné, tak im mala včas odporovať a využiť dostupné právne prostriedky, čo však neurobila.

12. Podľa názoru žalovaného neboli v danom prípade osvedčené základné skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia. Uloženie zákazu žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami v jeho vlastníctve predstavuje zásadný zásah do jeho vlastníckeho práva. V kontexte osvedčenia existencie obavy, že prípadná exekúcia bude ohrozená, žalovaný mal za to, že ide výlučne o hypotézy súdu prvej inštancie, ktoré nie sú ničím podložené. Žalovaný do dnešného dňa nevykonal žiadne kroky k tomu, aby previedol nehnuteľnosti na iné osoby, zaťažil ich alebo s nimi obdobným spôsobom nakladal. Namietal, že súd prvej inštancie nezdôvodnil zásah do vlastníckeho práva žalovaného, ktorý je subjektom odlišným od dlžníka a samostatne podnikajúcim. Nesúhlasil tiež s právnym záverom súdu prvej inštancie, že nariadením neodkladného opatrenia nevznikne neprímeraná ujma na strane žalovaného. Každý zásah do vlastníckeho práva je pre vlastníka obmedzením jeho práv, a preto musí byť vykonaný iba v nevyhnutných prípadoch a v zmysle zákona. Hoci žalovaný deklaroval, že nemá záujem previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na inú osobu, tak nemožno prijať záver o tom, že ho takýto zásah žiadnym spôsobom neobmedzí. Žalovaný je právnickou osobou aktívne podnikajúcou, pre ktorú je veľmi významné, či bude jej majetok, resp. nakladanie s ním, akýmkoľvek spôsobom obmedzené. Uvedené je dôležité aj pre vykonávanie jej bežných podnikateľských aktivít a ide o skutočnosti, ktoré sú významné pre jej obchodných partnerov a môžu vyvolať zvýšenú mieru nedôvery. Aj pokiaľ by žalovanému nevznikla neprímeraná ujma a žalobkyni neprímeraná výhoda, tak uvedené nie je postačujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia. V zmysle CSP je v prvom rade potrebné posudzovať splnenie základných podmienok pre jeho nariadenie ako potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, obavy, že exekúcia bola ohrozená a osvedčenia základných skutočností a tvrdení zo strany žalobkyne.

13. Podľa žalovaného je tiež napadnuté uznesenie arbitrárne, nepreskúmateľné a porušujúce základné právo účastníkov konania na spravodlivý proces, a to pre nedostatočné odôvodnenie. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezdôvodnil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a žalovaný má za to, že táto podmienka nie je v danom prípade naplnená. Zároveň mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie vec aj nesprávne právne posúdil, keď sa dostatočne nezaoberal posúdením pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytovať ochrana a rovnako ani potrebe bezodkladnej úpravy pomerov.

14. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považovala za dostatočné a presvedčivé. K námietke o neexistencii vymáhateľnej pohľadávky, žalobkyňa uviedla, že jej existenciu osvedčila neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Galanta z 12.10.2022 č. k. 35C/199/2016-1423, ktorým súd uložil dlžníkovi povinnosť zaplatiť žalobcovi 45.352.196,01 eura s prísl. Pokiaľ žalovaný rozporuje výklad pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ odkazom na staršie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (R 44/2001, 6Cdo/253/2012, 5Cdo/109/2018, 5Cdo/188/2010) a Ústavného súdu SR (PL. ÚS 39/2015), zdôraznila, že ide o prekonanú judikatúru. V tejto súvislosti žalobkyňa opakovane poukázala nielen na záväzný právny názor veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, publikovaný pod R 2/2022, ale aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.2.2024 sp. zn. 9Cdo/215/2022, publikované pod R 23/2024, podľa ktorého sa súdna prax už ustálila v názore, že vymáhateľnou pohľadávkou na účely citovaného ustanovenia je taká, ktorú možno uplatniť v základnom konaní, inak povedané tzv. žalovateľná pohľadávka (actio nata).

15. K svojmu právnemu záujmu žalobkyňa poukázala na odbornú literatúru, podľa ktorej neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu, ako napr. v odporovacom konaní. Pokiaľ ide o spochybňovanie osvedčenia úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa, žalobkyňa uviedla, že žalovaný nerozporuje, že je s dlžníkom majetkovo a personálne prepojený. Spoločníkmi žalovaného sú okrem iného M. G. G. a M. N. C. (obaja s obchodným podielom vo výške 30 %), ktorí sú zároveň aj spoločníkmi dlžníka (obaja s obchodným podielom vo výške 25 %). Tieto osoby zároveň v oboch obchodných spoločnostiach pôsobia ako konatelia. Vzhľadom na dané skutočnosti sa úmysel dlžníka ukrátiť žalobcu a vedomosť žalovaného o tejto skutočnosti v zmysle § 42a ods. 3 OZ ex lege prezumujú.

16. Námietku žalovaného, že žalobkyňa neosvedčila, že by napádaný právny úkon mohol mať reálny vplyv na uspokojenie žalobkyne ako údajného veriteľa, žalobkyňa považovala za účelovú. Z odvolania žalovaného nie je zrejmé, z akého zvyšného majetku dlžníka by sa hypoteticky mohla žalobkyňa reálne uspokojiť, ak všetok nehnuteľný majetok medziasom urýchlene previedol na žalovaného a JÁSZ-

PLASZTIK kft. (spriaznené osoby). Aj keď istina neuspokojenej pohľadávky žalobkyne predstavuje vyše 45 mil. eur, z predložených kúpnych zmlúv vyplýva, že prevedené nehnuteľnosti dlžníka boli evidentne bonitné. Dohodnutá kúpna cena mala predstavovať celkovú sumu 19.308.000 eur. K tvrdeniu žalovaného, že reálne došlo k úhrade kúpnej ceny, žalobkyňa poukázala na to, že sa k tomuto dôkaznému prostriedku nevie vyjadriť, keďže jej nebol doručený s odvolaním a nenachádza sa ani v elektronickom súdnom spise. Na základe verejne dostupných údajov na portáli O. má žalobkyňa naďalej dôvodné pochybnosti, či dohodnutá kúpna cena (19.308.000 eur) bola reálna uhradená. Zo zverejnených súvah účtovných závierok dlžníka totiž vyplýva, že v predchádzajúcich štyroch rokoch (2020-2023) disponoval maximálne sumou 381.584 eur, čo predstavuje cca. 1/50 z dohodnutej kúpnej ceny.

17. K námietke o absencii potreby bezodkladne upraviť pomery, žalobkyňa odkázala na rozsiahlu vecnú argumentáciu v návrhu, ako aj na ustálené závery rozhodovacej praxe takmer všetkých odvolacích súdov v SR, napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.5.2024 sp. zn. 24Co/49/2024, podľa ktorého „za okolností keď bola podaná odporovacia žaloba, vydanie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nie je možné podmieňovať preukázaním úmyslu žalovaných vykonávať úkony súvisiace s vlastníctvom nehnuteľností“, ako aj ďalšie rozhodnutia ostatných krajských súdov.

18. Žalovaný odvoláciu repliku nepodal.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, súc pritom viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a preto boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie.

20. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť žalobkyňou navrhované neodkladné opatrenie.

21. Žalovaný v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie, ako aj jeho nesprávny procesný postup porušujúci právo žalovaného na spravodlivý súdny proces, a to neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami.

22. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1).

23. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V ods. 2 pod písm. a) až h) zákon iba demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení.

24. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

25. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu

na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

26. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery, a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

27. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

28. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števcík M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

29. Námitku žalovaného o neexistencii vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne v prejednávanej veci s poukazom na výklad pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Odvolací súd nenachádza dôvod na odchýlenie sa od právneho názoru súdu prvej inštancie (podporeného ustálenou rozhodovacou praxou), že vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní.

30. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

31. Podľa Čl. 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

32. Rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít predstavujú rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, pričom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ňou (čl. 2 ods. 2 CSP). Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk

najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax, vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/29/2017 z 24. januára 2018, publikované pod č. 71 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018).

33. V okolnostiach prejednávanej veci treba za ustálenú rozhodovaciu prax k výkladu pojmu vymáhateľná pohľadávka v zmysle § 42a OZ považovať uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2022 sp. zn. 1VCdo/1/2022, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2022 (nadväzujúce na rozhodnutie R 44/2001), ktorého právna veta znie: „Vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní.“; ako aj na toto rozhodnutie nadväzujúce uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2024, sp. zn. 9Cdo/215/2022, publikované pod R 23/2024. Právne závery, uvedené v zmienených rozhodnutiach najvyššieho súdu, sú plne aplikovateľné aj na predmetnú právnu vec a potvrdzujú nesprávnosť úvah žalovaného uvádzaných v podanom odvolaní. Navyše Veľký senát Najvyššieho súdu SR sa v už zmienenom rozhodnutí publikovanom pod R 2/2022 vysporiadal aj s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 39/2015 z 1.7.2015, preto ani poukaz žalovaného na toto rozhodnutie ústavného súdu neobstál.

34. Za dôvodnú odvolací súd nepovažoval ani argumentáciu žalovaného o nesplnení ostatných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa dostatočne osvedčila dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Žalobkyňa osvedčila, že disponuje vymáhateľnou pohľadávkou voči dlžníkovi, ako aj existenciu ukracujúcich úkonov.

35. Žalovaný namietal, že nedošlo ani k naplneniu podmienky existencie právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa. Tvrdil, že nešlo o úmysel ukrátiť veriteľa, ale žalovaný nadobudol nehnuteľnosť v rámci výkonu záložného práva za splnenia všetkých zákonných aj zmluvných podmienok, pričom bol uspokojený iný veriteľ spoločnosti JASPLASTIK-SK spol. s r.o., ktorého záložné právo bolo v poradí prvé (JÁSZ-PLASZTIK kft.) a nebolo nikdy žiadnym spôsobom spochybnené.

36. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke žalovaného odvolací súd uvádza, že i keď odporovateľným právnym úkonom by za určitých okolností mohla byť i samotná záložná zmluva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V 14/2007 z 30.11.2009), na základe ktorej došlo k výkonu záložného práva, pri ktorom boli uzatvorené sporné kúpne zmluvy, táto skutočnosť ešte nevylučuje možnosť veriteľa domáhať sa určenia neúčinnosti právnych úkonov, ktorými reálne došlo k zmenšeniu majetku dlžníka pri výkone záložného práva. Cieľom odporovateľnosti je totiž poskytnutie ochrany veriteľovi pred všetkými právnymi úkonmi dlžníka, ktoré vedú k zmareniu alebo ohrozeniu možnosti, aby pohľadávka veriteľa mohla byť z majetku dlžníka uspokojená. Navyše odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky publikované pod R 18/2014, podľa ktorého veriteľ môže za podmienok uvedených v ustanovení § 42a OZ odporovať právnemu úkonu, ktorým záložný veriteľ uplatnil právo na uspokojenie svojej pohľadávky zo zálohu, ku ktorému vzniklo záložné právo na základe záložnej zmluvy uzatvorenej medzi dlžníkom a záložným veriteľom.

37. O odporovateľný právny úkon ide len v prípade, že ním bol majetok dlžníka prevedený na tretiu osobu bez zodpovedajúceho protiplnenia. Skutočné ukrátenie veriteľa je základnou hmotnoprávnou podmienkou odporovateľnosti. Ukrátením veriteľa sa rozumie odňatie možnosti, aby sa jeho pohľadávka mohla reálne uspokojiť z majetku dlžníka. K tomu smerujú odporovateľné právne úkony dlžníka s tretou osobou. Ide o také právne úkony, ktoré vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak má v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej

pohľadávky z majetku dlžníka (na základe exekúcie), hoci, nebyť týchto úkonov, by sa mohla z majetku dlžníka inak uspokojiť. Nie je dôležité, aký veľký bol dlžníkov majetok v rozhodnej dobe, ale to, že tento majetok bol odporovateľným právnym úkonom zmenšený. Za ukracujúce sa však nepovažujú tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky nedôjde vtedy, ak majetok dlžníka je prevedený na základe odplatného právneho úkonu a cena plnenia je ekvivalentná. (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12.11.2008 sp. zn. 3 Obo 258/2007, Rc 30/2009). Právne významné je aj to, aby sa súd zaoberal aj zistením, či skutočne došlo k prevzatíu záväzku dlžníka voči veriteľovi v súlade s dohodou v odporovateľnej kúpnej zmluve a posúdil, či týmto spôsobom bola kúpna cena uhradená (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 5. marca 2008 sp. zn. 30 Cdo 2435/2006). Žalobkyňa tvrdila, že s poukazom na účtovné závierky žalovaného je prakticky vylúčené, aby bol žalovaný schopný reálne uhradiť tak vysokú kúpnu cenu (19.308.008 eur) z vlastných zdrojov a včas. Žalovaný síce v odvolaní poprel tvrdenia žalobkyne a tvrdil, že kúpna cena za prevedené nehnuteľnosti bola riadne uhradená, o čom podľa textu odvolania predložil potvrdenie o úhrade o kúpnej cene, avšak žiadne také potvrdenie k odvolaniu priložené nebolo, na čo poukázala vo vyjadrení k odvolaniu i žalobkyňa, pričom žalovaný na uvedenú skutočnosť nereagoval (odvolaciu repliku ani podal). V tejto súvislosti bol dôvodným i poukaz žalobkyne na to, že podľa verejne dostupných údajov dlžník v predchádzajúcich štyroch rokoch (2020-2023) disponoval maximálne sumou 381.584 eur, čo predstavuje cca. 1/50 z dohodnutej kúpnej ceny, a z tohto dôvodu možno mať dôvodné pochybnosti, či dohodnutá kúpna cena (19.308.000 eur) bola reálne uhradená. V danom prípade (keďže žalovaný účinne nepoprel tvrdenia žalobkyne o neekvivalentnosti sporných právnych úkonov) tak bolo osvedčené, že v prípade odporovaných kúpnych zmlúv nešlo o ekvivalentné právne úkony.

38. Pokiaľ ide o posúdenie výšky pohľadávky žalobcu a hodnoty majetku, ktorý po spornom právnom úkone dlžníkovi zostal, ktorá je jednou zo základných podmienok, ktoré súd musí skúmať skôr než dospeje k záveru, že právny úkon je odporovateľný, i táto podmienka bola pre účely nariadenia neodkladného opatrenia dostatočne osvedčená. V zmysle súdnej praxe, ak dlžníkovi aj po urobení namietaného právneho úkonu zostane majetok, z ktorého možno uspokojiť celú pohľadávku veriteľa, takýto právny úkon dlžníka nemožno považovať za odporovateľný (por. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. apríla 2008 sp. zn. 5 Obo 137/2006). Žalovaný však v odvolaní ani len netvrdil, z akého zvyšného majetku dlžníka by sa mohla žalobkyňa reálne uspokojiť, teda i táto podmienka bola na účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení dostatočne osvedčená.

39. Žalovaný taktiež namietal neexistenciu ukracujúceho úmyslu dlžníka, avšak v danom prípade sa ukracujúci úmysel prezumuje (§ 42a ods. 4 OZ) s poukazom na nespornú skutočnosť, že žalovaný je s dlžníkom majetkovo a personálne prepojený, keď spoločníkmi žalovaného sú okrem iného M. G. G. a M. N. C. (obaja s obchodným podielom vo výške 30 %), ktorí sú zároveň aj spoločníkmi dlžníka (obaja s obchodným podielom vo výške 25 %), pričom tieto osoby zároveň v oboch obchodných spoločnostiach pôsobia ako konatelia. Občiansky zákonník dôvodne favorizuje právnu pozíciu ukráteného veriteľa a prostredníctvom konštrukcie vyvrátiteľných zákonných domniek zjednodušuje odporovanie tým úkonom dlžníka, ktorými došlo k prevodu exekvovateľného majetku na osobu dlžníkovi blízku alebo ktoré urobil dlžník v prospech takejto osoby. To isté platí aj pri úkonoch medzi dlžníkom a osobami uvedenými v ods. 3 písm. b/ až d/ a v prípade dlžníka právnickej osoby pri jeho úkonoch s osobami uvedenými v ods. 4. Tieto subjekty majú vzhľadom na osobné a majetkové prepojenie s dlžníkom na účely posúdenia odporovateľnosti právneho úkonu rovnaké postavenie ako blízke osoby dlžníka. V prípade režimu blízkych osôb podľa ods. 3 a 4 možno bez ďalšieho odporovať právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený. Absencia úmyslu dlžníka, ako zákonnej podmienky, je z textu ustanovenia zrejmá prima facie. Rozhodujúcou skutočnosťou je ukrátenie veriteľa, teda objektívny stav, ktorý svoje následky neodvodzuje od subjektívneho motívu alebo ukracujúceho úmyslu dlžníka. Úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa sa v týchto prípadoch prezumuje ex lege a jeho skutočný úmysel nie je na účely procesného úspechu odporujúceho veriteľa relevantný. Právny význam nadobúda až v súvislosti s procesnou obranou žalovaného, ktorý mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. V prípade blízkych osôb a osôb s rovnakým postavením Občiansky zákonník nepripúšťa záver o absencii ukracujúceho úmyslu dlžníka, a pokiaľ žalovaný neunesie dôkazné bremeno vo vzťahu k tomu, že ani pri náležitej starostlivosti nemohol prezumovaný ukracujúci úmysel dlžníka poznať, súd odporovacej žalobe vyhovie bez ohľadu na jeho reálnu existenciu. Za účelom vyvrátenia zákonnej domnienky o poznaní ukracujúceho úmyslu dlžníka musí blízka osoba a osoba s rovnakým postavením hodnoverne preukázať, že v súvislosti s uzavretím sporného právneho úkonu vynaložila takú relevantnú aktivitu, aby

ukracujúci úmysel dlžníka rozpoznala alebo sa o ňom dozvedela. Bez predchádzajúceho vynaloženia náležitej starostlivosti vo vzťahu k oboznámeniu sa s ukracujúcim úmyslom dlžníka nemôže žalovaný efektívne zákonu domnienku vyvrátiť. Žalovaný však vyššie uvedené skutočnosti v podanom odvolaní ani len netvrdil.

40. Súd prvej inštancie v danom prípade správne vyhodnotil i osvedčenie existencie obavy, že prípadná exekúcia bude ohrozená a v podrobnostiach na jeho zdôvodnenie odvolací súd odkazuje. Správne uviedol, že v prípade úspechu žaloby, by boli odporovateľné právne úkony (kúpne zmluvy) voči veriteľovi (žalobcovi) relatívne neúčinné, na základe čoho by sa žalobca ako veriteľ mohol domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu sporného právneho úkonu (z predmetných nehnuteľností). Prípadná exekúcia, by však mohla byť ohrozená, ak by žalovaný ešte pred právoplatným skončením konania o neúčinnosť právneho úkonu previedol sporné nehnuteľnosti na tretiu osobu. V takom prípade by uspokojenie pohľadávky exekúciou predmetných nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku vydaného v tomto konaní nebolo možné. S prihliadnutím na ďalšie kroky dlžníka osvedčené listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to prevod vlastníckeho práva k rozsiahlemu nehnuteľnému majetku - priemyselnému areálu v k.ú. L. kúpnu zmluvou zo 14.11.2019, zriadenie a výkon záložného práva majoritného spoločníka dlžníka na zabezpečenie vyplatenia podielu na zisku prevyšujúceho 23 mil. eur, rapídne zníženie základného imania z pôvodnej výšky 8.079.401 eur na 200.000 eur, je zrejmé, že dlžník podniká kroky smerujúce k znemožneniu vymožiteľnosti pohľadávky žalobcu vo výške presahujúcej 45 mil. eur. Skutočnosť, že žalobkyňa ako správkyňa úpadcu tieto úkony neodporovala, je v súvislosti s osvedčením obavy z ohrozenia exekúcie bez právneho významu. Vzhľadom na uvedené je i podľa názoru odvolacieho súdu potrebné, aby vo vlastníckych vzťahoch k sporným nehnuteľnostiam nenastali zmeny. V opačnom prípade by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený, pokiaľ by medzičasom boli nehnuteľnosti prevedené a ich vlastníctvo by svedčalo v prospech iného.

41. K námietke žalovaného, že nebola osvedčená existencia obavy, že prípadná exekúcia bude ohrozená, pretože žalovaný do dnešného dňa nevykonal žiadne kroky k tomu, aby previedol nehnuteľnosti na iné osoby, zaťažil ich alebo s nimi obdobným spôsobom nakladal, odvolací súd pre úplnosť dopĺňa, že obavu z ohrozenia exekúcie (ako podmienku pre nariadenie neodkladného opatrenia) je potrebné vnímať v širších súvislostiach. I v prípade, že žalovaný nevykonáva ďalšie úkony smerujúce k speňaženiu sporných nehnuteľností ešte neznamená, že tu obava z ohrozenia exekúcie neexistuje. Ochrana priznaná neodkladným opatrením môže byť právne účinná a efektívna iba v prípade jej včasného nariadenia. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by žalovaný ako povinný už urobil právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny rýchly a efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidencnej zmene vlastníckeho práva zápisom v katastri nehnuteľností. Práve preto len samotné uskutočňovanie faktických úkonov smerujúcich k zbavovaniu sa majetku povinnej osoby nemá na potrebu nariadenia neodkladného opatrenia zásadný vplyv a ich absencia nemôže byť jediným kritériom pre hodnotenie splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje i so záverom tunajšieho súdu v uznesení zo dňa 15.5.2024 sp. zn. 24Co/49/2024, podľa ktorého, v prípade keď bola podaná odporovacia žaloba, vydanie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nie je možné podmieňovať preukázaním úmyslu žalovaného vykonávať úkony súvisiace s vlastníctvom nehnuteľností. V prípade, keď už predtým dlžník vykonal právne úkony ukracujúce uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, z povahy veci vyplýva, že existuje motivácia aj jeho právneho nástupcu – žalovaného previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam opätovne.

42. Žalovaný tiež namietal, že súd prvej inštancie nezdôvodnil zásah do jeho vlastníckeho práva a nesúhlasil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že nariadením neodkladného opatrenia nevznikne nepríjemná ujma na strane žalovaného. Tvrdil, že uloženie zákazu žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami v jeho vlastníctve predstavuje zásadný zásah do jeho vlastníckeho práva, pretože žalovaný je právnickou osobou aktívne podnikajúcou, pre ktorú je veľmi významné, či bude nakladanie s jej majetkom obmedzené, čo je dôležité aj pre vykonávanie jej bežných podnikateľských aktivít a ide o skutočnosti, ktoré sú významné pre jej obchodných partnerov a môžu vyvolať zvýšenú mieru nedôvery. Súd prvej inštancie mal za to, že nariadením neodkladného opatrenia nevznikne nepríjemná ujma na strane žalovaného, ktorý nebude žiadnym spôsobom obmedzený v bežnom užívaní nehnuteľností, ani nepríjemná výhoda na strane žalobkyne. Odvolací súd nemá dôvod s týmto záverom súdu prvej inštancie nesúhlasiť a dopĺňa, že i keď nariadením neodkladného opatrenia obmedzujúceho dispozičné oprávnenie dochádza nevyhnutne k zásahu do základných práv povinnej

osoby, avšak v okolnostiach danej veci i odvolací súd považuje tento zásah za legitímny a súladný s princípom proporcionality, keď uloženie zákazu žalovanému previesť a zaťažiť sporné nehnuteľnosti nepredstavuje pre neho neprímerané obmedzenie. Žalovaný je síce podnikateľským subjektom, avšak nariadené neodkladné opatrenie obmedzuje žalovaného výlučne v transakčnej dispozícii s nehnuteľným majetkom a nezasahuje do jeho práva tento majetok nerušene užívať. Navyše CSP zakotvuje v tejto súvislosti aj kompenzačný nástroj, ktorý vyvažuje legitímne znevýhodnenú pozíciu subjektu, proti ktorému neodkladné opatrenie smeruje, a to osobitnú zodpovednosť navrhovateľa za škodu a inú ujmu spôsobenú neodkladným opatrením (§ 340 CSP), čoho si musí byť žalobca pri podávaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vedomý.

43. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalovaného, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne a nepreskúmateľné. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sú zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (por. I. ÚS 76/07). Osobitne je však potrebné zdôrazniť, že v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je procesný postup súdu zjednodušený a zrýchlený, keď spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie sa dostatočne vyjadril ku skutkovým a právnym otázkam relevantným pre rozhodnutie o návrhu nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že to, že sa odvolateľ nestotožnil so skutkovým a právnym hodnotením veci a samotným rozhodnutím súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení, bez ďalšieho netvorí vadu procesného postupu. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania (sporovej strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, pretože všetky podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia boli splnené.

45. Vzhľadom na to, že sa jedná o konanie o neodkladnom opatrení, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej, rozhodne o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania, zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, súd v rozhodnutí, ktorým sa predmetné konanie bude končiť.

46. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).